

Bøger

GYLDENDAL BUSINESS

Jens Chr. Hansen & Christian Nørr

STINE BOSSE

Ideoplæg, design og tilrettelægning af omslag og indhold.

Kapitel 2 DE FØRSTE ÅR

En kold decembermorgen, tre dage før juleaften 1960, kommer Stine til verden med et ordentligt vræl. Den store og velskabte pige er i den grad et ønskebarn for Erik og Brenda Bosse, men – skal det hurtigt vise sig – også det eneste barn, de nogensinde får. For kort efter fødslen på privatklinikken i Virum støder der komplikationer til. Brenda's livmoder vil ikke trække sig sammen, og jordemoderen og medhjælperen på klinikken kan ikke stoppe blødningerne. I første omgang vil de ikke indrømme det. De beholder den blødende kvinde i flere dage, men da hun bliver ved med at bløde fra underlivet, beslutter de at hasteoverføre hende til Hørsholm Sygehus, hvor lægerne øjeblikkelig fjerner Brenda's livmoder for på den måde at få stoppet de livsfarlige blødninger. Stines skæbne som enebarn bliver dermed beseglet, kort efter hun er kommet til verden. Det aner hun selvsagt intet om, ligesom hun heller ikke ved, at den stolte far tropper op på fødeklinikken kort efter med et par fodboldstøvler i fødsels-gave til sin førstefødte. Sygeplejersken siger: "Er De godt klar over, at det er en pige?" Erik kigger forundret på hende og svarer: "Ja ja, men det må vi finde ud af hen ad vejen."

Efter nogle ugers observation og restitution på sygehuset får den lille familie lov til at tage hjem til den toværelses lejlighed i Birkerød. Brenda er ved at sprænges af lykke og moderlig omsorg for sin nyfødte datter. Følelserne for den lille pige, der ligger i hendes skød, overskygger den dramatiske fødsel og den kendsgerning, at hun aldrig skal opleve at blive mor igen. I et forsøg på at distancere sig fra den

Erik Bosse er manden, alle kan lide. Charmerende, talende og lidt af en verdensmand i Nordsjælland. Han starter en hårdelvidevare-kæde op, han kalder "Byens Lys". Da det går bedst, har han 13 butikker.

og få ting til at lykkes. Hun lærer, at man kan arbejde sig ud af selv de mørkeste og mest håbløse perioder af sit liv, hvis bare man har evnen til at bøje hovedet og fighte sig igennem.

Kampen for anerkendelse

Stine kæmper konstant med sin far i denne periode. Denne charmerende, storskydende, intelligente levedmand, der aldrig går i et med panelerne. På mange måder ser hun op til ham. Han har en enestående evne til at få alles øjne til at dreje sin vej. Han kan tale med alle mennesker, høj som lav. Han er et gavmildt og hjælpsomt menneske, der gerne giver en skilling og et skulderklap til dem, der har behov. Men med Stine er det anderledes. Næsten uanset hvad hun siger, har han et modsat standpunkt. Hun skal kæmpe for alt og hele tiden være lidt bedre. Mere velargumenteret end alle andre, føler hun, for at få hans opmærksomhed og anerkendelse. Alligevel er det, som om hun ikke får den helt. Når hun får karakterer med hjem fra skole, er det far, der skal se dem først. Mor synes alligevel, at alt er flot og godt. Det er en anden sag med Erik. Da hun får 11 i dansk i syvende klasse, spørger Erik: "Hvorfor fik du ikke 13?" Spørgsmålet er oprigtigt ment. For i hans optik kan hun jo lige så godt få 13, når nu hun har fået 11. Han siger det med et glimt i øjet, men Stine er ikke i tvivl om, at han mener det. Hele tiden presser han hende, kræver lidt mere af hende og tvinger hende til at tage kampen op.

De fleste, der kommer og går i huset, er ikke i tvivl om, at Erik elsker sin datter højt – ja, ofte er han ligefrem ved at revne af stolthed over hendes intellekt, modenhed og sociale kompetencer, som han på sin egen særprægede måde

39

Jagten på anerkendelse og opmærksomhed fra faren angiver Stine selv som en af de stærkeste drivkræfter i sit liv. Hendes passionerede og til tider modsatrettede forhold til ham har både været en gave og en byrde. I dag er det drevet, han plantede i hende, og deres indbyrdes sammenstød igennem et helt liv, hun fokuserer på. For det er hendes forhold til ham, der i høj grad har bragt hende frem til der, hvor hun er i dag. Drømmen om at tjene kassen og økonomisk slå sig for brystet har aldrig været en vigtig drivkraft for Stine. I hvert fald ikke, når hun selv skal sige det. Det kan hun selvfølgelig sagtens sige, vil mange indvende, når nu hun sidder på den grønne gren og sidste år tjente godt 8,6 millioner kroner alene for sit arbejde i Tryg. Dertil kommer aktieoptioner, som godt nok ikke er så meget værd for tiden på grund af den aktuelle finanskrisen, men som hurtigt kan blive det igen, samt diverse bestyrelshonorarer, der alene for posten i Nordeas bestyrelse kastede 563.000 kroner af sig i 2008.

Kigger man nærmere på Stines opdragelse, tidlige liv, prioriteringer og måde at leve på i dag, tegner der sig et billede af en kvinde, der har et noget utraditionelt – ja nærmest ambivalent – forhold til penge. Som bruger meget lidt og sparer det meste op, og som med sin fars firma oplever på tættest hold, hvad det vil sige at gå på røven, og efterfølgende lover sig selv, at det aldrig skal ske for hende. Som dårligt ved, hvor meget hun lægger til side til pensionen, og som er ved at spare op til tiden efter Tryg.

På egne ben

Stine tjener sine første penge som tiårig. Hun får job på en hundepension i Gilleleje, hvor det bliver hendes opgave

206

Stine på gåtur med hundene Hina og Selma ved vandet ikke langt fra gården, hvor hun bor. Stine elsker dyr og at være ude i naturen. Det er en vigtig kontrast til det liv, hun lever som topchef i Tryg.